

Mei staat voor kwaliteit

partijprogramma
voor het studiejaar 10|11
studentenpartij *mei*

Studentenpartij mei: mei staat voor kwaliteit

mei is de oudste en grootste studentenpartij met fracties in bijna alle studentenraden aan de Universiteit van Amsterdam. Binnen die raden beoordeelt *mei* de plannen van het UvA-bestuur en doet *mei* zelf voorstellen. De universiteit heeft de verantwoordelijkheid om zorg te dragen voor kwalitatief goed onderwijs en om goede faciliteiten te bieden aan studenten. Wanneer dit goed geregeld is ligt er ook een belangrijke deel van de verantwoordelijkheid bij de student; deze moet actief betrokken zijn bij zijn/haar studie. De betrokkenheid van zowel studenten als medewerkers van de universiteit (waaronder docenten en onderzoekers) is volgens *mei* essentieel voor het goed functioneren van de academische gemeenschap.

Hier vloeien de volgende grondbeginselen uit voort:

- 1) ***Kwaliteit van het onderwijs: de kwaliteit van onderwijs moet altijd centraal staan en maatregelen die de universiteit neemt moeten altijd eerst worden bezien in het licht van kwaliteitsverbeteringen.***
- 2) ***De academische gemeenschap: studenten zijn onderdeel van de academische gemeenschap en houden samen met de docenten toezicht op de kwaliteit van het onderwijs. Daarbij geldt dat de mening van studenten op elk niveau een belangrijke rol moet spelen in het besturen van de universiteit.***
- 3) ***Eerst vóór, dan dóór studenten: de universiteit mag inzet van studenten verwachten mits de universiteit de student daar alle middelen voor biedt.***

In dit partijprogramma werkt *mei* uit welke standpunten uit deze grondbeginselen volgen. De concrete voorstellen die *mei* per faculteit doet om haar idealen te verwezenlijken zijn te vinden in de verschillende verkiezingsprogramma's.

Inhoud

Studentenpartij <i>mei: mei staat voor kwaliteit</i>	2
Inhoud	3
1. Kwaliteit van het onderwijs	4
1.1 Kwaliteit van docenten	4
1.2 Intensieve werkgroepen	5
1.3 Kleine opleidingen	5
1.5 Toetsing	6
1.6 Examencommissies	7
1.7 Feedback	7
1.8 Opleidingscommissies	7
1.9 Terugkoppeling resultaten module-evaluaties	7
1.10 Kwaliteitszorg	8
1.11 Dertig EC keuzeruimte	9
1.12 Studeren in het buitenland	9
1.13 Buitenlandse studenten en Engelstalig onderwijs	10
1.14 Beroepsgericht onderwijs aan de universiteit	11
1.15 Bachelorscriptie of bachelorproject	11
1.16 Scriptieverdediging in de master	11
1.17 Plagiaat	12
1.18 Cum laude	12
1.19 Amsterdam University College	12
2. Academische Gemeenschap	14
2.1 Docenten als onderzoeker	14
2.2 De onderzoeksstage als keuzevak	14
2.3 Student-assistentschappen	15
2.4 Opleidingscommissies	15
2.5 Studieverenigingen	15
2.6 Huisvesting en de Academische Gemeenschap	15
2.7 Colleges and Graduate Schools	16
2.8 Docenten bij mei	16
3. Eerst vóór, dan dóór studenten	17
3.1 Welkom bij de UvA	17
3.2 Mentoraat en tutoraat	18

3.3 Overgang bachelor naar master	18
3.4 Schakel- en doorstroomprogramma's	19
3.5 Nakijktermijnen	20
3.6 Een goede studieplek	20
3.7 Duurzame universiteit	20
3.8 Sorbon	22
3.9 Begroting	22
3.10 Digitalisering	23
3.11 Onderwijsdifferentiatie	24

1. Kwaliteit van het onderwijs

mei staat voor kwaliteit. In de eerste, en voornaamste, plaats heeft deze kwaliteit betrekking op het onderwijs. De ideale universiteit ziet er volgens *mei* als volgt uit: na een inspirerend hoorcollege heb je zin om je te verdiepen in het onderwerp. Je gaat naar je werkcollege en practicum waar je actief bezig gaat met de studiestof, omdat je dat *wilt* want er wordt goed onderwijs gegeven, niet omdat je wordt verplicht. Je bent onderdeel van de academische gemeenschap waar je mensen bij naam kent en waar docenten *jou* kennen. Je houdt samen met de docenten de kwaliteit van het onderwijs in de gaten. Daarnaast maak je als student vroeg kennis met onderzoek via het onderwijs (door middel van onderzoeksstages) en via student-assistentschappen, die je goed voorbereiden en enthousiasmeren voor onderzoeksmasters. Hoewel dit niet de dagelijkse praktijk is, houdt *mei* dit ideaalbeeld altijd in het achterhoofd.

In de onderstaande tekst zal *mei* ingaan op de concrete voorstellen die *mei* doet om dit ideaal te verwezenlijken.

1.1 Kwaliteit van docenten

Op dit moment worden docenten aan de UvA met name afgerekend op hun onderzoeksresultaten en niet op hun didactische vaardigheden. Aandacht voor deze vaardigheden is volgens *mei* cruciaal voor de kwaliteit van het onderwijs. Sinds een aantal jaar bestaat de Basiskwalificatie Onderwijs (BKO): een kwalificatie die beginnende docenten na een cursus didactiek moeten halen. Dit vindt *mei* een goed begin, maar er moet nog meer gebeuren. *mei* vindt dat ook zittende docenten naar het BKO-traject verwezen moeten kunnen worden als evaluaties daar aanleiding toe geven. Dit is nu nog niet op alle faculteiten mogelijk.

De Universiteit Utrecht heeft naast de BKO de 'SKO' ingevoerd: de Senior Kwalificatie Onderwijs. Het SKO is in Utrecht verplicht voor universitair hoofddocenten en hoogleraren. Om een Senior Kwalificatie Onderwijs te krijgen moeten docenten nog een aantal dingen kunnen naast goed onderwijs geven. Zo moet de docent in staat zijn een curriculum vorm te geven en andere docenten te begeleiden. *mei* pleit ervoor ook aan de UvA een SKO in te voeren.

Verder is *mei* van mening dat docenten die goed presteren op onderwijsgebied meer de aandacht mogen krijgen. Zo vindt *mei* de 'Docent van het Jaar' prijs een goed initiatief. Vorig jaar is er een start mee gemaakt om deze prijs dichter bij de studenten te brengen door studieverenigingen de voordracht te laten verzorgen. *mei* vindt dat het goed is om deze docent het hele jaar lang in de *picture* te zetten, zoals het uitnodigen van de docent als spreker bij debatten, congressen en andere bijeenkomsten waar studenten en docenten samenkomen.

Behalve goede docenten wil *mei* ook graag dat goede modules in de schijnwerper komen te staan. Zo zouden bijvoorbeeld ieder jaar modules die bij evaluaties zeer goed beoordeeld worden, bekend gemaakt kunnen worden. Dit kan tot nuttige uitwisseling tussen docenten leiden. Ten slotte leert *mei* graag meer over voorwaarden voor goed onderwijs van de docenten zelf. Daarom wil *mei* vanaf dit jaar docenten nauwer betrekken bij de partij. De partij zal docenten uitnodigen in discussies hun visie op het onderwijs te laten schijnen.

1.2 Intensieve werkgroepen

Voor een goede kennisoverdracht staat het contact tussen docent en student centraal. De kwaliteit van het onderwijs in werkgroepen is één van de belangrijkste aandachtspunten van *mei*. Kleinschaligheid is een belangrijk aspect om het contact tussen docent en student te intensiveren en daarmee de kwaliteit het onderwijs te verbeteren. Alleen op deze manier kan je verwachten dat studenten én docenten een actieve houding aannemen en gemotiveerd en betrokken blijven bij het onderwijs. *mei* is dan ook een groot voorstander van onderwijs in werkgroepvorm.

Om de kleinschaligheid van het onderwijs nog verder te ontwikkelen, zal bij veel studies een intensivering van de huidige werkgroepen nodig zijn. Deze intensivering mag echter nimmer ten koste gaan van het aantal werkgroepen, waardoor intensief onderwijs voor minder studenten toegankelijk zou worden. *mei* vindt intensieve werkgroepen een onmisbaar onderdeel van bijna ieder studieprogramma en beschouwt het als continu speerpunt om het belang van zulke werkgroepen onder de aandacht te brengen. *mei* vindt het facultatief maken van werkgroepen dan ook geen oplossing voor een niet functionerende werkgroep. Wanneer studenten bijvoorbeeld niet goed voorbereid naar een

werkgroep komen, moet bekeken worden hoe de werkgroep interessanter gemaakt kan worden.

1.3 Kleine opleidingen

Met een aantal van 61 bacheloropleidingen en meer dan 100 masteropleidingen profileert de UvA zich als een brede universiteit. Hieronder vallen grote opleidingen zoals rechten, psychologie en economie, met een instroom van honderden studenten per jaar. Andere opleidingen zijn erg klein en hebben soms minder dan tien nieuwe studenten per jaar. Ondanks de relatief hoge kosten van kleine opleidingen vindt *mei* niet dat deze opleidingen daarom geen bestaansrecht hebben. Studies als Duits, wiskunde en onderwijskunde hebben allen hun eigen niche. *mei* streeft dan ook naar een behoud van de diversiteit en het brede aanbod van de universiteit. Mocht de UvA besluiten opleidingen niet meer aan te bieden, dan mag een dergelijke beslissing enkel gebaseerd worden op de kwaliteit en de inhoudelijke relevantie van de opleiding en niet op de studierendementen. Ook mag de UvA niet om kosten te besparen opleidingen verbreden wanneer dit ten koste van de kwaliteit van het onderwijs gaat.

1.4 Betrokkenheid van studenten in de werkgroep

Het staat buiten kijf dat in intensieve werkgroepen de betrokkenheid van studenten extra belangrijk is en dat zij zich dus goed voorbereiden: docenten en gemotiveerde studenten mogen niet de dupe worden van onvoorbereide deelnemers. *mei* vindt het dan ook belangrijk dat studenten actief worden betrokken bij hun werkgroep. Op veel plaatsen binnen de UvA is er echter een tendens om studenten te activeren door ze 'schoolse' opdrachten te laten doen, zoals het elke week inleveren van leesvragen. *mei* is een tegenstander van dit soort verschoolsing. *mei* denkt dat tussentijdse opdrachten studenten bij het onderwijs kunnen betrekken, maar vindt dat dit soort opdrachten ook echt moeten bijdragen aan de academische vorming van de student. Ook is het juist bij dit soort opdrachten belangrijk dat de student degelijke feedback krijgt.

1.5 Toetsing

De kwaliteit van het onderwijs is voor een belangrijk deel afhankelijk van de kwaliteit van de toetsing. Van studenten mag verwacht worden dat zij op een gepast niveau kunnen presteren. Daarvoor moeten de toetsvormen echter wel aansluiten bij de leerdoelen die voor de module gesteld zijn en in overeenstemming zijn met het niveau van de module.

Dit betekent in de eerste plaats dat er een idee moet zijn voor de keuze voor een bepaalde vorm van toetsing. Of een toets een tentamen met meerkeuzevragen is, een presentatie of een essay, moet de docent laten afhangen van het doel dat hij

met de toets heeft. Wil hij simpelweg testen of de student voldoende kennis heeft, of wil hij bijvoorbeeld ook de presentatievaardigheden van een student onderzoeken?

Bij het beoordelen van een toets, vindt *mei* verder, moet de docent altijd bekijken in hoeverre de student het leerdoel horende bij die toets bereikt heeft. Dit betekent dat er absoluut gecijferd moet worden: bij een tentamen moet je altijd tussen de 1 en de 10 kunnen halen: bij een 1 heb je alles fout, bij een 10 alles goed. Relatieve uitgangspunten voor de beoordeling, zoals een grens van 75% geslaagden, mogen niet voorkomen vindt *mei*.

Ten slotte vindt *mei* dat studenten recht hebben op een transparant stelsel van toetsing en beoordeling, zodat zij weten wat er van hen verwacht wordt. Docenten moeten bij elke vorm van toetsing antwoordmodellen en beoordelingsformulieren opstellen en deze naar studenten communiceren via blackboard.

1.6 Examencommissies

Docenten stellen de toetsen op, en zijn daarom voor een groot deel verantwoordelijk voor de toetsing. Daarnaast speelt de examencommissie een belangrijke rol. De examencommissie geeft de diploma's af en moet daarom garant staan dat studenten die een diploma halen een bepaald niveau hebben. De examencommissie van een opleiding moet dus controleren of de toetsen aansluiten bij de eindtermen van de opleiding. In de praktijk besteden de meeste examencommissies hier echter relatief weinig aandacht aan. *mei* vindt dat dit moet veranderen. Examencommissies moeten actief de kwaliteit van de toetsen bewaken. De UvA moet examencommissies in staat stellen deze taak goed te vervullen.

1.7 Feedback

Voor het leerproces van de student is feedback op ingeleverde werken van groot belang. *mei* is van mening dat een beoordeling/cijfer nog geen feedback is. Feedback dient een argumentatie te bevatten waarom iets goed is of nog verbetering behoeft. Alleen op deze manier hebben studenten de mogelijkheid zich te ontwikkelen in het academische leerproces. De studenten van bijna elke opleiding aan de UvA beoordelen hun feedback al jaren als te weinig (Tevredenheidsmonitor Bachelor/Master 2005/2008). *mei* vindt dat het nu echt tijd worden hier in te investeren.

1.8 Opleidingscommissies

Naast een examencommissie heeft elke opleiding van de UvA een opleidingscommissie (OC). De OC is een belangrijk controleorgaan van de

opleiding, dat inspraak heeft op het onderwijsprogramma en de kwaliteit ervan. Een opleidingscommissie bestaat wettelijk voor de helft uit studenten en voor de helft uit docenten. Zij heeft als taak de decaan of de opleidingsdirecteur te adviseren over de inhoud en de uitvoering van het onderwijs.

mei is er van overtuigd dat het onderwijs aan kwaliteit wint als de OC's bij alle opleidingen goed georganiseerd zijn. Daarom wil *mei* dat er structureel contact is met de decaan of opleidingsdirecteur én dat de opleidingscommissies meer betrokken worden bij de besluitvorming binnen hun faculteit. Om de kwaliteit en bereikbaarheid van OC's te verbeteren, is het essentieel dat de onderwijsinstellingen de OC's goed ondersteunen en mogelijkheden tot scholing bieden zodat studenten en docenten in OC's weten wat hun taken en bevoegdheden zijn.

1.9 Terugkoppeling resultaten module-evaluaties

Een belangrijk aspect van het controleren van onderwijskwaliteit zijn module-evaluaties. Deze evaluaties zijn volgens *mei* een belangrijke 'stem' van studenten. Deze stem moet worden meegenomen in de verbetering van het onderwijs. Op dit moment is het voor studenten echter vaak onduidelijk wat er met hun evaluaties gebeurt. Op de meeste faculteiten zijn de resultaten van de evaluaties vertrouwelijk. Vaak mogen de studenten in de opleidingscommissie de evaluaties inzien, maar ook dat is lang niet altijd het geval.

mei vindt het belangrijk dat de resultaten van module-evaluaties teruggekoppeld worden aan de studenten. *mei* denkt echter niet dat het simpelweg op internet zetten van de cijfers die uit een evaluatie komen veel oplevert. *mei* vindt dat de opleiding de verantwoordelijkheid heeft een beschrijving te geven van de uitkomsten van de module-evaluaties, en aan moet geven wat er naar aanleiding van de evaluaties aan de module veranderd zal worden. Dit verslag moet aan de studenten gecommuniceerd worden. *mei* denkt dat studenten zich hierdoor meer betrokken zullen voelen, omdat ze zien dat er daadwerkelijk naar hen geluisterd wordt. Ook denkt *mei* dat terugkoppeling de kwaliteit van het onderwijs bevordert, omdat het opleidingen dwingt actief iets met de evaluaties te doen. Verder vindt *mei* het belangrijk dat OC's altijd de volledige evaluaties in kunnen zien. Dit is belangrijk in hun taak om de kwaliteit van het onderwijs op peil te houden.

1.10 Kwaliteitszorg

Om de kwaliteit van het onderwijs aan de UvA te verbeteren moet er een goed systeem van kwaliteitszorg bestaan. De universiteit moet de kwaliteit van haar onderwijs geregeld onder de loep nemen, zodat duidelijk wordt waar verbetering mogelijk is. Kwaliteitszorg werkt in een cyclus, waarbij bekeken

wordt waar verbetering nodig is, een plan tot verbetering gemaakt wordt en na verloop van tijd bekeken wordt in hoeverre het plan geholpen heeft. Op basis van die evaluatie wordt er weer een nieuw plan gemaakt.

Op het niveau van de opleiding zijn bijvoorbeeld de OC en module-evaluaties onderdeel van de kwaliteitszorgcyclus. De OC bekijkt aan de hand van de evaluaties wat er verbeterd kan worden aan een module. Vervolgens kan bijvoorbeeld de opleidingsdirecteur maatregelen nemen om de module te verbeteren. Na een jaar kan de OC aan de hand van de nieuwe evaluaties bekijken of de maatregelen gewerkt hebben en of er nog verbeterpunten zijn. Ook daar wordt dan weer een plan voor gemaakt.

Op alle niveaus binnen de universiteit moet een dergelijk systeem van kwaliteitszorg bestaan. Dit systeem moet transparant zijn, zodat bijvoorbeeld studentenraden er op kunnen toezien dat de kwaliteit daadwerkelijk verbetert. Binnen de UvA functioneert dit nu niet goed. De universiteit zou haar doelen moeten vastleggen in een beleidsplan, deze doelen moeten verwezenlijken en uiteindelijk in een rapport of jaarverslag evalueren in hoeverre dezen bereikt zijn. Ook de faculteiten, onderwijsinstellingen en onderzoeksinstituten moeten dit doen. De verschillende verslagen horen bovendien op elkaar afgestemd te zijn. De UvA ziet haar centrale beleidsplannen en jaarverslagen echter meer als PR-middelen en verantwoording naar buiten toe, dan als schakels binnen een intern systeem van kwaliteitszorg. *mei* vindt dat de UvA op centraal niveau een voorbeeldfunctie dient te vervullen naar de faculteiten en onderwijsinstellingen toe. Daarom dringt *mei* er bij de UvA op aan serieuzer werk te maken van haar kwaliteitszorg.

1.11 Dertig EC keuzeruimte

Aan een brede universiteit als de UvA zou je volgens *mei* de kans moeten krijgen een meer interdisciplinaire opleiding te volgen. Dit kan door in elke bachelor dertig EC vrije keuzeruimte op te nemen. Deze dertig EC kan een student gebruiken om vakken bij een andere studie te doen, naar het buitenland te gaan, of praktijkervaring op te doen met een stage.

Om te zorgen dat de studenten de keuzeruimte buiten de eigen opleiding goed kunnen benutten om een ander vakgebied te leren kennen, vindt *mei* dat elke opleiding aan de UvA de mogelijkheid moet bieden aan studenten om binnen die opleiding een minor of vakken te volgen. Een minor is een samenhangend programma van dertig EC dat een student overzicht én inzicht geeft in een klein deel van een vakgebied.

Een andere manier om buiten de eigen opleiding te kijken is door een deel van de studie in het buitenland te volgen. Standaard dertig EC vrije keuzeruimte in elke bachelor opleiding maakt het voor studenten makkelijker

om naar het buitenland te gaan zonder studievertraging op te lopen. Om deze buitenlandse ervaring verder te stimuleren zouden examencommissies flexibel moeten omgaan met een dergelijke invulling van deze keuzeruimte.

1.12 Studeren in het buitenland

De afgelopen jaren is er een aantal stappen genomen om het onderwijs in Nederland en de rest van Europa internationaler te maken. In 1999 hebben 29 Europese ministers van onderwijs, waaronder die van Nederland, de Bologna-verklaring getekend. De landen die de verklaring ondertekend hebben streven naar een vergelijkbaar systeem van studiepunten en graden, om zo internationale uitwisseling van studenten, docenten en onderzoekers te stimuleren. De bachelor-master structuur komt ook voort uit de Bologna-verklaring.

mei ziet in dat er niet alleen voordelen aan de Bologna-verklaring kleven, maar vindt het van groot belang dat studenten de mogelijkheid krijgen in het buitenland te studeren. De afspraken uit de Bologna-verklaring dragen hier aan bij. Helaas blijkt dat nog maar weinig UvA-studenten gebruik maken van hun mogelijkheden naar het buitenland te gaan. Door lange aanmeldingsprocedures, ingewikkelde beurssystemen, weinig begeleiding en vooral de moeilijke procedure voor erkenning van buitenlandse studiepunten door de examencommissie wordt studeren in het buitenland niet voldoende gestimuleerd.

mei wil dat de weg naar het buitenland beter geplaveid wordt. De dertig EC vrije keuzeruimte kan hier een belangrijke bijdrage aan leveren. Verder zijn de *international offices* die iedere faculteit hoort te hebben vaak onvindbaar. Dit moet de UvA verbeteren. In de toekomst wordt het waarschijnlijk mogelijk voor universiteiten om zogenaamde *joint degrees* aan te bieden. De UvA kan dan samen met een buitenlandse universiteit een programma aanbieden, waarbij de student een diploma krijgt van de twee universiteiten samen. *mei* wil dat de UvA goed gaat kijken naar interessante mogelijkheden voor *joint degrees*.

Een laatste belangrijke voorwaarde voor internationalisering is dat studenten het Engels goed beheersen. Mede dankzij *mei* is het sinds dit jaar mogelijk voor studenten om in de laatste fase van hun bachelor of master gratis een IELTS-test te doen om het niveau van hun Engels te testen. Dit is een goede ontwikkeling, maar het is ook belangrijk dat de UvA meer cursussen in *Academic English* aan gaat bieden, zodat studenten hun Engels ook daadwerkelijk kunnen verbeteren.

1.13 Buitenlandse studenten en Engelstalig onderwijs

Voor internationalisering is het niet alleen noodzakelijk dat UvA-studenten naar het buitenland gaan, maar ook dat buitenlandse studenten naar de UvA komen.

Om zowel de Nederlandse als internationale studenten een breder aanbod aan te bieden zouden opleidingen meer vakken in het Engels aan moeten bieden. De keuze om een opleiding geheel of gedeeltelijk in het Engels te verzorgen moet echter wel bij de opleidingen zelf blijven liggen. Ook onderzoeksmasters zouden volgens *mei* niet per sé in het Engels aangeboden hoeven worden. Een voorwaarde voor meer Engels in het onderwijs is dat docenten het Engels voldoende beheersen. Daarom vindt *mei* dat docenten die in het Engels doceren maar de taal nog niet voldoende beheersen hiervoor een cursus moeten volgen. Voor internationale studenten die naar de UvA komen vindt *mei* dat er goede voorzieningen beschikbaar moeten zijn. Dit betekent op zijn minst dat alle relevante documenten in het Engels verkrijgbaar moeten zijn. Daarnaast moet er op elke faculteit één duidelijk loket komen voor internationale studenten om hen de weg te wijzen en te helpen met eventuele problemen. Enkele jaren geleden is het collegegeld voor studenten van buiten de EER verhoogd tot 9000 euro. *mei* vindt het belangrijk dat deze studenten ook waar krijgen voor hun geld. De UvA stelt ook beurzen beschikbaar voor talentvolle niet-EER studenten. Dit vindt *mei* een goed en belangrijk initiatief omdat deze internationale studenten veel bijdrage aan de kwaliteit en de diversiteit van het onderwijs.

1.14 Beroepsgericht onderwijs aan de universiteit

Veel UvA-studenten vinden dat hun opleiding meer op de beroepspraktijk gericht zou moeten zijn. *mei* vindt echter dat de UvA voorzichtig om moet gaan met het beter aansluitend maken van de beroepspraktijk op het academisch onderwijs. Er zijn natuurlijk universitaire opleidingen, zoals geneeskunde en tandheelkunde, waar de beroepspraktijk niet uit het onderwijs weg te denken is. *mei* is echter geen voorstander van uitbreiding van onderwijs gericht op de beroepspraktijk bij opleidingen waar dit nu geen onderdeel van het curriculum vormt. *mei* vindt dat universitaire opleidingen zich in principe moeten richten op academische scholing. Wanneer beroepsgericht onderwijs in het curriculum wordt opgenomen, zal dit betekenen dat er minder ruimte is voor vakinhoudelijk onderwijs.

mei is er wèl een voorstander van dat de UvA studenten de mogelijkheid biedt om zich op de arbeidsmarkt te oriënteren. Dit kan bijvoorbeeld door middel van de dertig EC vrije keuzeruimte. Deze ruimte kunnen studenten gebruiken om stage te lopen. Verder biedt de UvA tegenwoordig duale masters aan waarbij studenten zowel praktisch als theoretisch onderwijs krijgen. Ook dit vindt *mei* een prima ontwikkeling, zolang er ook maar gewone masters en onderzoeksmasters blijven bestaan

1.15 Bachelorscriptie of bachelorproject

De meeste bachelors kennen tegenwoordig een bachelorproject in de vorm van een onderzoek, een stage en/of een scriptie. Op veel plaatsen is het bachelorproject op dit moment niet goed vormgegeven: het zou een academische prestatie moeten zijn, maar vaak wordt er maar een project van zeer beperkte omvang gevraagd, waarbij de begeleiding ook nog eens ontbreekt. Dit leidt vaak tot onnodige studievertraging en vormt zo een onbevredigend einde van drie jaar studie. Zeker gezien de komst van de 'harde knip' (geen instroom in een master zonder voltooide bachelor) dient hier meer aandacht aan besteed te worden. *mei* vindt het belangrijk dat een bachelor inderdaad wordt afgesloten met een prestatie van academisch respectabel gehalte. Daarom dienen de opleidingen duidelijkere keuzes te maken. De bachelorscriptie dient als uitgebreid project te worden gezien en moet bestaan uit minimaal 10 EC. Dit is niet alleen een toevoeging aan de waarde van een bachelorscriptie op zich, maar kan daarnaast een goede voorbereiding zijn voor de masterscriptie.

1.16 Scriptieverdediging in de master

Aan het einde van de master schrijven studenten hun *masterpiece*: de scriptie. Voor velen is dit de afsluiting van de universitaire studie waarna de universiteit gedag wordt gezegd. Vanuit de UvA is er momenteel echter nauwelijks aandacht voor deze afsluitende studiefase. Een scriptieverdediging kan hier, naar de mening van *mei*, verandering in brengen. Scriptieverdediging stelt de student in staat zijn stuk tegenover de gehele academische gemeenschap toe te lichten, zijn/haar keuzes uit te leggen en dus in zijn geheel te verdedigen. De scriptiebegeleider dient dan ook extra aandacht te besteden aan deze verdediging. De voorbereiding, de daadwerkelijke presentatie, de discussie en kritiek zullen ervoor zorgen dat de prestatie waar studenten hun opleiding mee afronden kwalitatief verbetert. Daarnaast kan de student aan zijn omgeving laten zien waar hij/zij in de laatste fase van zijn studie mee bezig is geweest en kan de eventueel aan de verdediging gekoppelde buluitreiking de feestelijke gebeurtenis worden, die het moet zijn. *mei* vindt de scriptieverdediging dan ook een zeer belangrijke toevoeging aan het onderwijsprogramma, en een stimulans voor de academische gemeenschap.

1.17 Plagiaat

Aan een wetenschappelijke instelling mag je van studenten verwachten dat ze geen plagiaat plegen, maar eigen geschreven werk met correcte referenties afleveren. Op voorstel van *mei* is er een universiteitsbreed beleid tegen plagiaat opgesteld, waarin plagiaat wordt gedefinieerd en de consequenties worden

beschreven voor iemand die plagiaat pleegt. De communicatie over dit plagiaatbeleid moet echter nog verbeterd worden. *mei* wil dan ook dat er in het onderwijs, al in het eerste jaar, meer aandacht wordt besteed aan plagiaat en voorlichting over wetenschappelijke referentiemethoden, en dat de begeleiding bij het schrijven van stukken op dit punt wordt verbeterd.

1.18 *Cum laude*

Op dit moment kun je aan de UvA op allerlei verschillende manieren *cum laude* afstuderen. Overal worden er andere eindcijfergemiddeldes geëist en andere eisen gesteld aan de scriptie. Bij sommige studies hoef je maar een 7,5 te hebben voor je scriptie, bij andere een 8 en bij weer andere zelfs een 8,5. Dit vindt *mei* vreemd; door overal andere eisen te stellen wordt de betekenis van de waardering *cum laude* totaal onduidelijk. Daarom pleit *mei* voor één uniforme *cum laude* regeling, die dan voor alle studies geldt. Ook vindt *mei* dat de UvA in gesprek moet gaan met andere universiteiten over een landelijke regeling voor *cum laude*.

1.19 *Amsterdam University College*

Met ingang van 1 september 2009 gaan de twee universiteiten van Amsterdam (UvA en VU) van start met het zogenaamde *Amsterdam University College* (AUC). Het AUC vormt volgens het College van Bestuur een hoogwaardige, interdisciplinaire en sterk op academische vaardigheden gerichte bacheloropleiding.

Hoewel *mei* het belangrijk vindt dat studenten de mogelijkheid krijgen meer te doen dan wat de reguliere programma's hen bieden, staat *mei* kritisch tegenover het AUC. Het AUC vormt een grote kostenpost voor de universiteit. *mei* vindt dat de UvA – gezien de huidige financiële situatie – haar geld moet besteden aan goed onderwijs voor al haar studenten, in plaats van het in dit soort prestigeprojecten te steken.

Nu het AUC er komt vindt *mei* dat het bestuur van de UvA zich niet blind mag staren op het AUC, terwijl ze andere opleidingen – met name financieel – links laat liggen. Zo probeert het AUC bijvoorbeeld goede docenten weg te kapen bij de reguliere opleidingen van de UvA. Dit moet te allen tijde voorkomen worden vindt *mei*.

2. Academische Gemeenschap

De academische gemeenschap is voor *mei* altijd een belangrijk uitgangspunt geweest. De 'academische gemeenschap' is de benaming van een proces waarbij er tussen iedereen die actief is in het wetenschapsbedrijf: studenten, docenten, onderzoekers, bestuurders en ondersteunend personeel, een uitwisseling van kennis, ideeën en ervaringen plaatsvindt. Als dit proces goed verloopt, leidt dit tot meer kennis over wat er in het wetenschapsbedrijf gebeurt en mogelijk is, en inspireert dit mensen daar zélf iets mee te doen.

Voor een academische gemeenschap is direct contact en kleinschaligheid nodig. Binnen de academische gemeenschap wordt het onderwijs gevormd door docenten en studenten. De docent is niet een anonieme figuur die informatie overdraagt tijdens een hoorcollege, maar begeleidt studenten ook in hun ontwikkeling tot academicus. Studenten dragen bij aan de academische gemeenschap door geen consumenten van onderwijs te zijn, maar door actief in het onderwijsproces deel te nemen. De vorming van de gemeenschap komt dus van twee kanten. Studenten, docenten én medewerkers gezamenlijk zijn onderdeel van een continue proces van verbetering van onderwijs (en onderzoek) aan de universiteit. Tezamen vormen zij de academische gemeenschap aan de UvA. De volgende concrete voorstellen laten zien op welke manier *mei* de academische gemeenschap de komende jaren verder vorm wil geven.

2.1 Docenten als onderzoeker

Onderzoek is volgens *mei* een essentieel onderdeel van wetenschappelijk onderwijs en *mei* vindt dan ook dat studenten meer betrokken moeten worden bij deze tak binnen de universiteit. Docenten hebben een belangrijke rol in het overbrengen van onderzoeksaspecten van wetenschappelijk onderwijs. Dat kan onder andere door docenten tijdens werkgroepen en colleges te laten vertellen over hun eigen onderzoek: hierdoor worden studenten veel meer betrokken bij het onderzoek aan de universiteit. Vanuit de onderwijsinstututen kunnen docenten gestimuleerd worden om onderzoek meer in hun onderwijs te betrekken. *mei* zou graag zien dat het betrekken van eigen onderzoek in het onderwijs wordt opgenomen in de Basis Kwalificatie Onderwijs (BKO).

2.2 De onderzoeksstage als keuzevak

Bij opleidingen waar je als student weinig direct in aanraking komen met onderzoek stelt *mei* voor om onderzoek, in de vorm van een onderzoeksstage als een keuzevak dichterbij de student te brengen. In een dergelijke onderzoeksstage participeert een student in een aan de UvA lopend onderzoek en kan de interesse gewekt worden voor een onderzoeksmaster of een loopbaan in de wetenschap. Voor studenten is vaak niet duidelijk dat zij deze onderzoeksstage kunnen doen. *mei* wil dit meer promoten door docenten te benaderen die een student willen begeleiden in deze onderzoekstage en de namen van deze docenten kenbaar te maken aan studenten.

2.3 Student-assistentschappen

Een derde goede manier om in aanraking te komen met onderzoek is via een student-assistentschap. Het is nu al mogelijk een aanstelling te krijgen als student-assistent, maar de selectieprocedures hiervoor zijn niet altijd helder. *mei* is van plan dit probleem komend collegejaar uitdrukkelijker op de agenda van de UvA te plaatsen. *mei* zal zich ervoor inzetten dat het voor studenten eenvoudiger wordt om via een student-assistentschap kennis te maken met het onderzoek van hun docenten. Dit zal in de eerste plaats gerealiseerd worden door de beschikbare assistentschappen aan alle studenten van een opleiding bekend te maken, waarna een sollicitatieprocedure voor alle gegadigden volgt.

2.4 Opleidingscommissies

Opleidingscommissies spelen niet alleen een belangrijke rol in de kwaliteitszorg van de UvA, maar ook in de vorming van een academische gemeenschap. In een goede OC denken studenten en docenten samen na over hoe het onderwijs van een opleiding het beste vorm kan krijgen. Juist in een OC kunnen docenten, studenten en bestuurders ideeën, kennis en ervaringen uitwisselen. *mei* wil de positie van OC's dan ook versterken, zie ook 1.7.

2.5 Studieverenigingen

Studieverenigingen vormen een belangrijk onderdeel van de academische gemeenschap. Zij bieden een omgeving waarbinnen studenten zelf studiegerelateerde activiteiten organiseren, zoals studiereizen en congressen. Daarnaast dragen zij met sociale activiteiten bij aan de sfeer binnen de opleidingen, en stimuleren ze contacten tussen studenten en docenten. Studieverenigingen verdienen daarom de steun van de universiteit bij hun activiteiten in de vorm van huisvesting, subsidies en bestuursbeurzen. Niet alle studieverenigingen krijgen dezelfde mate van ondersteuning van de UvA. Met name kleinere studieverenigingen worden over het hoofd gezien. *mei* vindt dat

alle studieverenigingen gelijk behandeld dienen te worden. Daarom zal *mei* actief de regelingen omtrent studieverenigingen bekijken om zodoende studieverenigingen op hun rechten te wijzen en te bekijken hoe deze uitgebreid kunnen worden.

2.6 Huisvesting en de Academische Gemeenschap

In een academische gemeenschap mag de relatie tussen studenten en docenten niet lijden onder praktische beperkingen als bijvoorbeeld veiligheidsmaatregelen. *mei* vindt dat de UvA zich altijd moet realiseren dat fysieke barrières tussen docenten en studenten, zoals een pasjessysteem, ernstige gevolgen met zich meebrengen voor de academisch gemeenschap. Ook in het beoordelen van de huisvestingsplannen van de UvA is de academische gemeenschap voor *mei* daarom een belangrijk criterium.

2.7 Colleges and Graduate Schools

Na het invoeren van de bachelor/masterstructuur heeft de UvA besloten de organisatie verder in te richten naar het Angelsaksische universiteitsmodel. Hierbij zijn de bacheloropleidingen ondergebracht in de *Colleges* en de masteropleidingen, inclusief researchmasters en de opleidingstrajecten van de PhD, in de *Graduate Schools*. *mei* staat positief tegenover deze organisatorische hervormingen, vooral met betrekking tot de sterkere koppeling van onderwijs en onderzoek in de masterfase. *mei* stelt hier echter wel bepaalde eisen aan. Een gevaar van de scheiding is bijvoorbeeld dat hoogleraren vooral les zullen gaan geven in de *Graduate Schools*, en niet meer in de *Colleges*. Dit moet volgens *mei* voorkomen worden.

2.8 Docenten bij mei

mei wil de academische gemeenschap ook vormgeven binnen de partij zelf. Dit wil *mei* doen door docenten te betrekken bij discussies over bepaalde onderwerpen. Daarom zullen er volgend jaar docenten worden uitgenodigd voor vergaderingen van de partij. *mei* wil op die manier de uitwisseling van ideeën, ervaringen en idealen stimuleren.

3. Eerst vóór, dan dóór studenten

mei vindt dat van studenten gevraagd kan worden dat zij actief meedoen in de academische gemeenschap. Deze inspanning van studenten kan echter niet zomaar verlangd worden. De universiteit moet studenten altijd optimaal in staat stellen die inspanning te leveren. *mei* heeft een principe dat deze volgorde kenmerkt: 'eerst vóór studenten, dan dóór studenten'. De volgende concrete voorstellen laten zien op welke manier *mei* dit principe verder wil uitwerken.

3.1 Welkom bij de UvA

Op dit moment vormt 'studiesucces' aan de universiteiten in Nederland een belangrijk onderwerp. 'Succes' in de studie kun je op verschillende manieren zien. Als 'kwalitatief' streven vindt *mei* studiesucces erg goed: *mei* vindt het belangrijk dat studenten het leuk vinden om te studeren en uit hun studie halen wat erin zit. Vaak wordt 'studiesucces' echter gebruikt als eufemisme voor rendement. *mei* vindt dat het niet het belangrijkste streven van de universiteit moet zijn om studenten zo snel mogelijk af te laten studeren.

Een methode om het studiesucces in de eerste definitie te bevorderen waar *mei* zich goed in kan vinden, is het voeren van studiekeuzegesprekken. Bij dit soort gesprekken bespreekt de opleiding met aankomende studenten wat de student verwacht van de opleiding, en wat de opleiding van de student verwacht. Het idee van een studiekeuzegesprek is dat studenten een realistisch beeld van de studie krijgen. Het gesprek heeft alleen een adviserende functie en is niet bindend.

Aan studiekeuzegesprekken zitten allerlei haken en ogen: het kost veel geld, en omdat studenten zich tot september aan kunnen melden is het lastig te

organiseren. Toch denkt *mei* dat de gesprekken studenten kunnen helpen de juiste studiekeuze te maken, wat er toe zal leiden dat studenten met meer plezier zullen studeren. Op dit moment experimenteert een aantal universiteiten en hogescholen met verschillende vormen van dit soort gesprekken. De studie psychologie aan de UvA, bijvoorbeeld, laat aankomende studenten een vragenlijst invullen en nodigt vervolgens studenten die in een 'risicogroep' vallen (studenten met extra activiteiten, HBO achtergrond of studenten die de opleiding als deeltijdstudie doen) uit voor een gesprek. *mei* kijkt daarom goed welke vormen van studiekeuzegesprekken zinrijk zijn om aan de UvA toe te passen.

3.2 Mentoraat en tutoraat

Om studenten met plezier te laten studeren, denkt *mei*, is het belangrijk dat studenten betrokken worden in de academische gemeenschap. Hiervoor is het belangrijk dat ze een band krijgen met de studenten en docenten van hun opleiding. Een manier om dit te bevorderen is het invoeren van studentmentoraten. Bij een studentmentoraat zit elke eerstejaars student in een groepje van zes tot acht nieuwe studenten, dat begeleid wordt door een student uit een hoger jaar. Het studentmentoraat bestaat al bij verschillende opleidingen en veel studenten ervaren dit als positief. Het studentmentoraat zorgt voor een sterkere band tussen de student en zijn medestudenten. Ook wijdt de ouderejaarsstudent de student in in de academische gemeenschap.

Bij een aantal opleidingen bestaat er ook een docenttutoraat. Iedere eerstejaarsstudent krijgt een docent toegewezen met wie hij een aantal keer een gesprek heeft. De docent kan de student adviseren over keuzes die hij binnen zijn studie moet maken en kan het signaleren wanneer het niet goed gaat met een student. Ook tutorgesprekken leiden er volgens *mei* toe dat studenten zich sterker betrokken zullen voelen bij hun opleiding.

3.2 Bindend Studie Advies

Een andere methode die de UvA hanteert bij het streven naar studiesucces is het Bindend Studie Advies (BSA). Het BSA is bedoeld om na het eerste jaar alleen studenten te behouden die de studie kunnen en willen afronden. *mei* staat kritisch tegenover het BSA omdat deze methode serieuze consequenties meebrengt voor studenten en onnodige studie-uitval kan veroorzaken. Bovendien blijkt het BSA de rendementen van opleidingen niet te verbeteren, terwijl dit voor de UvA wel het primaire doel is.

3.3 Overgang bachelor naar master

Met het invoeren van de bachelor/masterstructuur heeft de UvA zich verbonden aan een totaal andere vorm van onderwijs. De loskoppeling van de bachelor- en masteropleiding heeft echter grote gevolgen voor studenten met zich meegebracht. Er is een onderscheid aangebracht tussen twee 'fases' van studeren waarvan *mei* vindt dat ze pas in combinatie een volwaardige academische vorming zijn. De bachelor en de master worden echter als losse opleidingen gezien. Gevolg is dat op dit moment de UvA van plan is universiteitsbreed de 'harde knip' in te voeren. Dit betekent dat je alleen aan je master mag beginnen als je je bachelor volledig hebt afgerond.

mei vindt dat voordat de UvA de harde knip invoert de universiteit aan een aantal voorwaarden moet voldoen. Zo lopen door de harde knip veel studenten studievertraging op, wat niet alleen de studenten, maar ook de universiteit en de maatschappij veel geld kost. Om deze studievertraging te voorkomen stelt *mei* voor om bij zoveel mogelijk masteropleidingen twee instroommomenten te realiseren. Hierdoor kan de vertraging zeker met een half jaar verkort worden. Bij sommige masters zijn twee instroommomenten niet realiseerbaar, bijvoorbeeld omdat ze daar te klein voor zijn. *mei* vindt dat deze opleidingen een 'zachte knip' moeten hanteren: studenten die nog maar een paar punten van hun bachelor hoeven te halen moeten toch aan hun master kunnen beginnen.

Verder is het bij veel opleidingen zo dat de bachelor nog niet werkelijk een aparte opleiding vormt die los staat van de master. Bij deze opleidingen kun je eigenlijk nog nauwelijks spreken van een bachelor/master-structuur, en heeft het invoeren van een harde knip ook weinig zin.

Ook vindt *mei* het belangrijk dat er bij alle opleidingen een goed systeem van studieloopbaanbegeleiding komt. Eén van de argumenten om de harde knip in te voeren is dat studenten bewuster zullen nadenken over hun masterkeuze. *mei* denkt dat dit zonder goede begeleiding niet zal gebeuren.

3.4 Schakel- en doorstroomprogramma's

De combinatie van het interdisciplinaire Angelsaksische en disciplinaire Europese onderwijssysteem heeft enkele knelpunten met zich meegebracht. Zo is de overstap van een disciplinaire bachelor naar een master van een andere studierichting onmogelijk, vanwege het ontbreken van voldoende achtergrondkennis. Om deze overbrugging mogelijk te maken voor studenten zijn schakelprogramma's in het leven geroepen.

De afgelopen jaren is er veel discussie geweest over de kwaliteit van schakel- en doorstroomprogramma's. Vooral studenten uit HBO-opleidingen hebben het

hard te verduren gekregen, omdat schakelprogramma's niet voldoende bleken om de niveaus bij het begin van de master gelijk te trekken. *mei* is van mening dat het heel belangrijk is dat er controle komt op de kwaliteit van de schakelprogramma's, omdat dit significante gevolgen kan hebben voor de kwaliteit van het masteronderwijs. Als studenten met onvoldoende voorkennis toegang krijgen, zal dit het niveau van de master negatief kunnen beïnvloeden. Schakelprogramma's zullen daarnaast ook beter afgestemd moeten worden op de studieachtergrond van de student. Aangezien er een groot verschil kan bestaan tussen universitaire studenten van andere disciplines, HBO studenten en studenten uit het buitenland, moeten schakelprogramma's meer individueel worden afgestemd. Het behoud van het niveau van de master moet hierbij altijd het uitgangspunt zijn.

De financiering van schakelprogramma's is een ander belangrijk onderwerp. Aangezien de overheid heeft aangegeven de schakelprogramma's niet te financieren, zal er in de nabije toekomst een alternatieve vorm van schakelonderwijs moeten worden aangeboden. De beste vorm om schakelonderwijs aan te bieden is volgens *mei* binnen de bachelor. Binnen het bestaande curriculum moet er 30 tot 60 EC vrije keuzeruimte zijn die volgens *mei* uitstekend gebruikt kan worden om studenten voor te bereiden op een master bij een andere discipline. Ook moeten HBO's in hun bachelors doorstroomprogramma's aan gaan bieden voor studenten die een universitaire master willen doen. Op deze manier kunnen de kosten beperkt blijven, zowel voor de student als voor de instelling, om alsnog door te stromen naar een andere master.

3.5 Nakijktermijnen

Al jarenlang is een grote ergernis van studenten de lange tijd die ze moeten wachten op het nakijken van hun tentamen dan wel werkstuk. Op andere universiteiten in het land blijken de nakijktermijnen veel korter te zijn dan op de UvA. *mei* vindt dat de nakijktermijnen aan de UvA veel korter moeten. Wanneer studenten snel feedback krijgen op hun werk, leren ze daar meer van. Ook zijn snel nagekeken tentamens, werkstukken en scripties belangrijk in verband met herkansingen, het inschrijven voor nieuwe vakken, afstuderen of het doen van een uitwisseling. *mei* streeft daarom naar een nakijktermijn van maximaal vijftien werkdagen. Uiteraard mag dit nooit ten koste gaan van de kwaliteit van tentamens en de kwaliteit van het nakijken.

3.6 Een goede studieplek

Studenten op de UvA maken niet alleen gebruik van collegezalen. Ondersteunende faciliteiten zoals de bibliotheek en de studieplekken zijn

minstens zo belangrijk. *mei* vindt het belangrijk dat aan de student de mogelijkheid wordt geboden om op de universiteit zelf te studeren. Daarvoor is het noodzakelijk dat studenten van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat van een studieplek gebruik kunnen maken. Daarnaast moeten er verschillende studieruimtes beschikbaar zijn, om zowel individueel als in groepsverband goed te kunnen studeren.

De bestaande capaciteitsproblemen omvatten onder andere het gebrek aan voldoende studieruimtes, de te korte openingstijden en de populariteit van de Universiteitsbibliotheek (UB) bij andere studenten dan UvA studenten. Daarom stelt *mei* ten eerste voor om meer locaties met studieplekken te openen, met name in de tentamenperiodes moet er goed worden geanticipeerd op het aantal benodigde studieplekken. Ten tweede zullen de openingstijden van deze locaties verder uitgebreid moeten worden. Een voorstel van *mei* is dat de UB langere openingstijden krijgt. Afgelopen jaar zijn deze al verruimd in het weekeinde, maar *mei* wil deze nog verder uitbreiden. En ten derde wil *mei* dat 's avonds en in de weekenden UvA-studenten voorrang blijven houden op studieplekken van de UvA. Het is voor *mei* een belangrijk streven dat er op elk moment voldoende studieplekken gegarandeerd kunnen worden voor alle UvA studenten.

3.7 Duurzame universiteit

mei vindt het belangrijk dat de UvA zich actief inzet voor een duurzame universiteit. Niet alleen vanwege het milieu, maar ook vanwege de verantwoordelijkheid die de universiteit heeft om verstandig om te gaan met het geld dat ze beheren. Op dit moment bedraagt de totale rekening van de UvA voor gas, water en licht zeven miljoen euro en met de stijgende energieprijzen zal dit alleen maar hoger worden. *mei* is er van overtuigd dat binnen aanzienlijke tijd, door relatief simpele maatregelen, er zeker twintig procent bespaard kan worden op deze rekening. *mei* vindt dat geld beter in kwaliteit van onderwijs en onderzoek gestoken kan worden dan het te verspillen aan overbodig energieverbruik. *mei* gelooft er dan ook in dat een beter milieu en beter onderwijs samen kunnen gaan.

mei wil zich vooral inzetten voor praktische en vaak makkelijk te realiseren milieuvriendelijke aanpassingen, zoals dubbelzijdig printen, het niet onnodig aan laten staan van computerapparatuur en het uitdoen van het licht in zonnige collegezalen. Verder wil *mei* dat faculteiten zelf verantwoordelijk worden voor hun energieverbruik, waardoor de faculteiten zelf baat krijgen bij energiebesparende maatregelen. *mei* wil dat de UvA één van de meest duurzame universiteiten van Nederland wordt en zet zich hier dan ook hard voor in: *mei* gelooft zowel in kwaliteit van het milieu als kwaliteit van het onderwijs.

3.8 Sorbon

mei vindt het belangrijk dat studenten naast hun opleiding bij de universiteit terecht kunnen voor andere zaken. Een centraal gelegen cateraar, waar studenten van verschillende opleidingen terecht kunnen, is daarvoor een vereiste. Deze mensa's moeten betaalbaar zijn en blijven. Op het moment is dit niet het geval. Sinds de UvA een contract heeft gesloten met cateraar Sorbon, zijn de prijzen van de producten in de mensa enorm gestegen en is de kwaliteit ervan gedaald. Studieverenigingen lijden ook zwaar onder het contract met Sorbon omdat zij verplicht zijn hun activiteiten door hen te laten cateren, wat heel duur is.

mei pleit ervoor bij de UvA om in 2011, wanneer een evaluatiemoment met Sorbon plaatsvindt, het contract niet te verlengen als Sorbon niet voor die tijd de kwaliteit van de producten structureel heeft verbeterd. Tot die tijd zoekt *mei* naar oplossingen om studenten en verenigingen zo min mogelijk te laten lijden onder Sorbon. In gesprekken met Sorbon probeert *mei* ervoor te zorgen dat de cateraar goedkopere en betere producten aan gaat bieden. Ook wil *mei* dat studieverenigingen het recht krijgen zelf de catering bij hun activiteiten te regelen.

Ten slotte is *mei* een groot voorstander van het behoud van de Spinhuiskeuken en de Bushuiskeuken. Deze vorm van studentondernemerschap is volgens *mei* een groot goed dat gewaarborgd en uitgebreid moet worden.

3.9 Begroting

Het is een feit dat de UvA in 2012 naar een 0-begroting toe wil. De UvA wil dan dus evenveel geld uitgeven als dat er binnenkomt. Tegelijkertijd is het een feit dat de UvA in de afgelopen jaren hard gegroeid is (bijna 20% meer studenten) en in de komende jaren hard blijft groeien. De UvA is niet in staat om deze groei goed op te vangen. Dat komt doordat geld van het Rijk achteraf (*pas na twee jaar*) aan de UvA wordt uitgekeerd. In de praktijk komt het er op neer dat de UvA voor het jaar 2010 geld krijgt op basis van gegevens van 2008. In 2008 had de UvA 27.000 studenten, in 2010 heeft de UvA 31.000 studenten. 31.000 studenten moeten dus nu onderwijs krijgen terwijl het Rijk slechts geld geeft voor 27.000 studenten.

Het voornemen van de UvA om in 2012 een 0-begroting te hebben is dus onlogisch. Onlogisch omdat er niet genoeg geld binnen komt om het huidige aantal studenten goed onderwijs te kunnen bieden. De UvA krijgt geld voor 27.000 studenten terwijl er geld nodig is voor 31.000 studenten.

Het is uiteraard van groot belang dat er op landelijk niveau verandering wordt gebracht in de wijze waarop het Rijk geld geeft aan de UvA. Maar het is nog belangrijker dat de huidige generatie studenten het onderwijs krijgen waar ze recht op hebben. Het is zaak dat er nu voor alle 31.000 UvA studenten goed

onderwijs geleverd wordt. Het voornemen van de UvA om een 0-begroting na te streven past daar absoluut niet in. Er is geld tekort.

Studentenpartij *mei* pleit er daarom voor om het tekort aan te vullen door bij te lenen. *mei* vindt dat de UvA moet erkennen dat er nu te weinig geld binnen komt om alle UvA studenten goed onderwijs te bieden. De UvA moet juist nu dus niet haar kop in het zand steken door een 0-begroting af te dwingen. Pas als de studentenaantallen stabiel worden kan de UvA streven naar een 0-begroting. Dan komt er immers evenveel geld binnen als dat er nodig is voor het aantal studenten.

Het Rijk moet er voor zorgen dat de manier waarop de UvA geld krijgt wordt genormaliseerd. Pas dan loopt de financiering van de UvA niet meer achter op het werkelijke aantal studenten. Dan hoeft er niet meer geleend te worden, en kan het geld dat nu wel moet worden geleend af worden betaald.

3.10 Digitalisering

Het is feit dat ICT steeds belangrijker wordt, zeker in het onderwijs op de UvA. Academische Zaken, de dienst die beleid opstelt op het gebied van onderzoek en onderwijs, zal zich vanaf het Academisch jaar 2009/10 hier intensief mee bezig houden. Op dit moment voeren op het gebied van digitalisering twee zaken de boventoon; het publiceren van hoorcolleges op Blackboard en het faciliteren van een laptopprogramma.

Colleges publiceren

Het opnemen van colleges en deze publiceren op Blackboard is zeer gewild bij studenten. Uit diverse onderzoeken blijkt dat ongeveer 95% van de studenten deze service als nuttig beschouwd. Het wordt niet alleen gebruikt als het college is gemist door ziekte of dubbele roostering, maar ook om (delen van) het college opnieuw te bekijken of af te luisteren. Maar liefst 80% van de studenten geeft dan ook aan hogere cijfers te halen, door deze mogelijkheid.¹

Studentenpartij *mei* is daarom voorstander van het publiceren van colleges online. Dit houdt ook in dat dit moet worden opgenomen in de nieuwe contracten met docenten. Nu dit nog niet in de contracten staat is het publiceren van colleges vrijwillig, op langere termijn zou het verplicht gesteld moeten worden. *mei* wil echter wel duidelijk maken dat dit moet worden gezien als extra service, naast de reguliere colleges. Studenten moeten altijd de mogelijkheid hebben plaats te nemen in de collegebanken en hun vragen direct te stellen aan de docent.

¹ Lecture video usage, MIT (2008)

Laptopprogramma

Diverse universiteiten hebben prijsafspraken met bedrijven gemaakt, zodat hun studenten laptops met tientallen procenten korting kunnen aanschaffen. De universiteit hoeft hier zelf niets aan bij te betalen. De universiteit zorgt alleen voor draadloos internet en voldoende stopcontacten om de laptops op te laden. Bij de UvA is er nog niet een dergelijk programma, maar wordt er bij het maken van beleid wel vanuit gegaan dat studenten laptops hebben.

Studentenpartij *mei* vindt dat dit niet strookt met de 'eerst voor, dan door'-gedachte. Daarom is *mei* voorstander van een laptopprogramma indien de UvA ook het laptopgebruik faciliteert. Dit houdt in dat de UvA op alle studentenwerkplekken draadloos internet moet aanbieden, het mogelijk maakt vanaf je laptop te printen en zorgt dat er op de universiteit genoeg oplaadpunten zijn. Daarnaast is het niet de bedoeling dat het aantal werkplekken met een computer wordt verlaagd, het laptopprogramma moet worden gezien als een noodzakelijke aanvulling.

3.11 Onderwijsdifferentiatie

Studentenpartij *mei* is van mening dat door het ontwikkelen van differentiatieprogramma's op de UvA de kwaliteit van het onderwijs verbeterd zal worden, mits deze programma's buiten het reguliere onderwijs aangeboden worden. De diversiteit onder de studentenpopulatie kan beter geaccommodeerd worden door dit te benoemen en de verschillende groepen ook anders te behandelen. Studenten die achterblijven en matig presteren moeten anders begeleid worden dan studenten die er in slagen om nominaal te studeren. De UvA moet dus 'onderwijs op maat' bieden. Dit mag echter niet leiden tot niveaugradaties in werkgroepen. Studenten zullen buiten het reguliere onderwijs om deze achterstanden moeten inhalen. Als de UvA van iedere student verwacht dat zij zich onder het *inschrijven = meedoen = halen* motto scharen, zullen zij ook moeten faciliteren dat dit voor iedere student mogelijk is, daarom zegt *mei* 'eerst voor dan door studenten'. In op maat gemaakte programma's kunnen de studenten die op bepaalde vlakken – als op wiskundig vlak, taal- en schrijfvaardigheid - in eerste instantie onder het gemiddelde presteren, bijgespijkerd worden. Daarnaast moeten studenten die niet worden uitgedaagd in het reguliere onderwijs de mogelijkheid hebben om deel te nemen aan honoursprogramma's of extra vakken, zodat ook zij zichzelf kunnen volledig kunnen ontwikkelen d.m.v. verbreding of verdieping. *mei* pleit daarom voor e-learning pakketten en / of bijles door master-studenten om de deficiënties te accommoderen.